

Den vita strumpan

Chakell trodde inte att hennes bror någonsin skulle förändras.

Chakell Wardleigh Herbert
(Baserad på verkliga händelser)

Det här hände i USA.

Chakell skrattade åt sin systers fåniga bilder. Det var julafton och hon och hennes familj spelade ett ritspel vid eldstaden.

Julafton var Chakells favoritdag på hela året. Hon kände sig varm och glad efter alla godsaker och skratt. Hon ville inte att det skulle ta slut!

"Då så", sa mamma. "Det är dags för den vita strumpan!"

Chakell log. Julafton var hennes favoritdag och *det här* var en av hennes favorittraditioner.

Där hon bodde hängde folk stora fina strumpor vid eldstaden vid jul. På juldagsmorgonen fylldes de med godsaker! Men den här strumpan var extra speciell. Chakell och hennes familj fyllde den med gåvor till Jesus.

Mamma tog fram en vacker vit strumpa med guldkant. Sedan gav hon varje person en liten

papperslapp och en penna. "Skriv ner en sak som du vill lova Jesus nästa år", sa hon.

"Sedan lägger vi dem i strumpan och läser dem nästa år på julafton", tillade pappa. "Men först ska vi läsa våra löften från förra året."

Han stack ner handen i strumpan och tog fram de små pappersremorna från förra året. Han delade ut dem och Chakell läste tyst sin egen: "Jag ska hjälpa till mer hemma." Hon tyckte att hon gjorde ett ganska bra jobb under året. Men vad skulle hon skriva den här gången?

"Jag vet vad jag ska skriva!" sa hennes syster glatt.

Chakell tänkte på vad hon kunde ge till Jesus. Vad kunde hon göra bättre nästa år för att bli mer som han? Vad vill han att hon ska göra?

Då såg hon sin storebror Braeden skriva ner något på sin papperslapp.

Chakell rynkade pannan. Hon kunde inte se vad han skrev, men hon var säker på att det inte var något han *egentligen* skulle göra.

Braeden retade Chakell mycket, och de hade inte varit särskilt snälla mot varandra i år. Hon älskade sin storebror, men hon trodde inte att han någonsin skulle försöka bli mer som Jesus.

Varför måste han vara så elak mot mig? tänkte hon.

Hon tittade när han vek sitt papper och lade det i den vita strumpan.

Braeden såg att hon stirrade och log. "Titta inte", sa han.

Chakell tittade ner på papperet och skrev: "Jag ska försöka vara snäll mot alla i år." Sedan lade hon också sitt papper i strumpan.

Snart var det dags att gå och lägga sig. Men Chakell kunde inte sluta tänka på vad Braeden hade skrivit. Ingen fick egentligen läsa någon annans löfte till Jesus, men hon ville *verkligt* veta!

Medan de andra gjorde sig i ordning för att lägga sig smög Chakell fram till den vita strumpan. Hon hittade Braedens papperslapp och öppnade den.

"Jag lovar att vara snällare mot Chakell i år", stod det.

Hon kunde inte tro det! Var det verkligen det som Braeden skrev? Hon kände tårar i ögonen och stoppade försiktigt tillbaka papperet i strumpan.

Mamma sa alltid att tro på Jesus Kristus kan hjälpa vem som helst att förändras och bli mer som han. Kanske hade hon rätt. Jesus kanske verkligen kunde hjälpa Braeden och henne att vara snällare mot varandra.

Morgonen därpå när Chakell satte sig ner för att äta frukost kände hon sig fortfarande varm inombords. Så fort Braeden kom ner för trapporna slog hon armarna om honom i en stor kram.

Braeden spärrade upp ögonen. "Oj, vad är det här till för?"

"Jag ville bara ge dig en kram", sa hon. "God jul!"

Braeden log och kramade henne tillbaka. "God jul!" ●

ILLUSTRATIONER: KEVIN FALES